

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/1/2015
Identifikačné číslo spisu:	2015898554
Dátum vydania rozhodnutia:	08.09.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2015898554.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Petra Paludu vo veci odsúdeného I. R., - v konaní o podmienечnom prepustení odsúdeného, na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2015 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. júla 2015, sp. zn. 6 Ntc 8/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného I. R. sa zamietla.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného I. R. o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený I. R. v ÚVTOS Leopoldov vykonáva zvyšok nepodmienечného trestu odňatia slobody na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/2/2014, zo dňa 08.04.2014, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Urto 4/2014, zo dňa 11.06.2014, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp.zn. 7 Hv 25/13v, zo dňa 23.09.2013, vo výroku o treste v trvaní 4 (štyroch) rokov, resp. 1461 dní, pre spáchanie trestného činu profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, 129 bod1 a 2, 130 štvrtý prípad a 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a zároveň nariadené vykonať zvyšok uvedeného nepodmienечného trestu odňatia slobody, pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol odsúdený podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený ústne do zápisnice po jeho vyhlásení, ktorú neskôr písomne odôvodnil osobne i prostredníctvom obhajcu.

Sťažnostné námietky sú (obsahovo) vyjadrené v nasledujúcej časti odôvodnenia, ktorá sa s nimi aj vysporiadaava.

Vyššie uvedené neplatí o námietkach proti samotnému uznávaciemu rozsudku, ktorý nie je predmetom tohto prieskumu a bol najvyšším súdom preskúmaný v predchádzajúcom odvolacom konaní.

Najvyšší súd po prieskume v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku konštatuje:

Námietky uplatnené v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu:

Krajský súd v Trnave nie je príslušný na rozhodovanie o podmienечnom prepustení v nadväznosti na § 521 ods. 4 Tr. por.

Námietka je nedôvodná. Krajský súd v Trnave, ktorý právoplatne rozhodol o uznaní a výkone dotknutého rozhodnutia je príslušný na rozhodnutie o podmienечnom prepustení podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. v znení zákona č. 344/2012 Z.z. a Trestný poriadok (teda ustanovenie § 521 ods. 2, ods. 4 Tr. por.) sa v tejto výslovne upravenej otázke nepoužije (§ 29 zák. č. 549/2011 Z.z. v znení zákona č. 344/2012 Z.z. a'contrario).

V sťažnosti sú, ako už bol uvedený, obsiahnuté výhrady proti uznávaciemu rozsudku, ktorý je však právoplatný a súd rozhodujúci o sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o podmienечné prepustenie nemá pôsobnosť na preskúvanie tohto rozsudku.

Súčasťou uznania (i keď je táto otázka riešená v odôvodnení v súvislosti s potrebnou obojstrannou trestnosťou činu) však podľa výroku uznávacieho rozsudku nie je právna kvalifikácia predmetných skutkov z hľadiska Trestného zákona Slovenskej republiky - nie je teda otázkou, ktorá by bola záväzne vyriešená pre konanie o podmienечnom prepustení. Zároveň je otázkou sťažovateľom namietanou (dve tretiny výkonu trestu odňatia slobody pri zločine ako formálna podmienka pre podmienечné prepustenie).

V tomto prípade je potrebné stotožniť sa s právnou kvalifikáciou, ktorú určil (i keď, ako už bolo uvedené, nezáväzne) najvyšší súd pri rozhodovaní o odvolaní proti uznávaciemu rozsudku. Pri krádeži vlámaním spojenom so spôsobením malej škody (minimálne 266 eur) ide v posudzovanej veci o kvalifikáciu podľa § 211 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v nadväznosti na § 125 ods. 2 a § 138 písm. e/ Tr. zák. (viď stanovisko NSSR 116/2012 - II), a to vzhľadom ku škode 288 eur (skutok I.1/ uznávacieho rozsudku).

Rozhodujúca z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmienечnom prepustení (§§ 66 - 67 Tr. zák.) je (však) právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v §§ 10 a 11 Tr. zák. (forma zavinenia a trestná sadzba trestu odňatia slobody).

Pri právnej kvalifikácii podľa uznaného rozhodnutia (trestný čin profesionálnej krádeže vlámaním podľa §§ 127, 129 bod 1 a 2, 130 štvrtý prípad, 15 rakúskeho Trestného zákonníka) ide o úmyselný trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov - sadzba 1 až 10 rokov podľa § 130 rakúskeho Trestného zákonníka.

Ide teda o zločin (§ 11 ods. 1 Tr. zák.), čomu zodpovedá lehota pre podmienечné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorá plynie od 19. októbra 2013 (uznesenie o započítaní - č.l. 93). Podmienka výkonu dvoch tretín trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený vo výmere štyroch rokov, teda bude splnená 19. júna 2016 (započítanie od 19.10.2013, dve tretiny zo štyroch rokov - 32 mesiacov - keďže nejde o trestnoprocesnú lehotu ani lehotu podľa § 136 Tr. zák., deň 19.10.2013 sa do doby uvedenej v § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. započítava).

To zodpovedá po pripočítaní jednej tretiny trestu (16 mesiacov) údaju v osvedčení rakúskeho súdu o dátume výkonu celého trestu - 19.10.2017.

Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú, keďže nebola

splnená formálna podmienka pre možnosť podmiennečného prepustenia, tak ako to konštatuje krajský súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.